

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** ► **M2** AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/757 RENDELETE

(2015. április 29.)

a tengeri közlekedésből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról ◀

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 123., 2015.5.19., 55. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► M1	A Bizottság (EU) 2016/2071 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. szeptember 22.)	L 320	1	2016.11.26.
► M2	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/957 rendelete (2023. május 10.)	L 130	105	2023.5.16.

▼ B

▼ M2

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/757
RENDELETE**

(2015. április 29.)

**a tengeri közlekedésből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátások
nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint
a 2009/16/EK irányelv módosításáról**

▼ B

(EGT-vonatkozású szöveg)

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

▼ M2

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet meghatározza a tagállamok joghatósága alatt álló kikötőkbe érkező, azokon belül tartózkodó vagy azokból távozó hajók üvegházhatásúgáz-kibocsátásának és az e hajókkal kapcsolatos egyéb releváns információknak a pontos nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére vonatkozó szabályokat annak érdekében, hogy költséghatékony módon ösztönözze a tengeri közlekedésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését.

▼ B

2. cikk

Hatály

▼ M2

(1) Ezt a rendeletet az 5 000 bruttó tonnatartalmú és annál nagyobb hajókra kell alkalmazni rakomány vagy utasok kereskedelmi célú szállítására irányuló útjaik esetében az ilyen hajók utolsó útiterve szerinti kikötőből egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőbe tartó útjai során, egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőből a következő útiterve szerinti kikötőbe tartó útjai során, valamint a tagállami joghatóság alatt álló kikötőkön belül történő üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik vonatkozásában.

(1a) 2025. január 1-jétől ez a rendelet az 5 000 bruttó tonnatartalom alatti, de 400 bruttó tonnatartalomnál nem kisebb általános teherhajókra is alkalmazandó rakomány kereskedelmi célú szállítására irányuló útjaik esetében az utolsó útiterve szerinti kikötőből egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőbe tartó útjaik során, egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőből a következő útiterve szerinti kikötőbe tartó útjaik során, valamint a tagállami joghatóság alatt álló kikötőkön belül történő üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik vonatkozásában, továbbá az 5 000 bruttó tonnatartalom alatti, de 400 bruttó tonnatartalomnál nem kisebb nyílt tengeri hajókra az utolsó útiterve szerinti kikötőből egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőbe tartó útjaik során, egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőből a következő útiterve szerinti kikötőbe tartó útjaik során, valamint a tagállami joghatóság alatt álló kikötőkön belül történő üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik vonatkozásában.

▼ M2

(1b) Ezt a rendeletet 2025. január 1-jétől alkalmazni kell az 5 000 bruttó tonnatartalmú és annál nagyobb nyílt tengeri hajókra az utolsó útiterv szerinti kikötőből egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőbe tartó útjaik során, egy tagállami joghatóság alatt álló kikötőből a következő útiterv szerinti kikötőbe tartó útjaik során, valamint a tagállami joghatóság alatt álló kikötőkön belül történő üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik vonatkozásában.

(1c) Az e rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatású gázok a következők:

- a) szén-dioxid (CO₂);
- b) a 2024 után keletkező kibocsátások tekintetében a metán (CH₄); valamint
- c) a 2024 után keletkező kibocsátások tekintetében a dinitrogén-oxid (N₂O).

Amennyiben ez a rendelet az üvegházhatást okozó gázok teljes összesített kibocsátására vagy a kibocsátott üvegházhatású gáz teljes összesített mennyiségére hivatkozik, azt az egyes gázok külön-külön meghatározott teljes összesített mennyiségeire való hivatkozásként kell értelmezni.

▼ B

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó hadihajókra, haditengerészeti segédhajókra, halász- és halfeldolgozó hajókra, kezdetleges építésű, fából készült hajókra, mechanikus meghajtás nélküli hajókra és a nem kereskedelmi célra használt, állami hajókra.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

▼ M2

- a) „üvegházhatásúgáz-kibocsátások”: az e rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatású gázok hajók általi kibocsátása a 2. cikk (1c) bekezdésének első albekezdésével összhangban;

▼ B

- b) „útiterv szerinti kikötő”: az a kikötő, ahol a hajó a rakomány be- vagy kirakodása, illetve utasok be- vagy kiszállása céljából megáll; [...] következésképpen nem tartoznak ide az olyan megállások, amelyeknek kizárólagos célja tüzelőanyag-vételezés, készletek beszerzése, a legénység partraszállása, szárazdokkba állás vagy a hajónak és/vagy berendezéseinek a javítása, a segítségkérés céljából vagy vészhelyzet miatt történő megállás, illetve a hajók közötti átrakodás miatti, kikötőn kívüli megállás, valamint az olyan megállás, amelynek kizárólagos célja a rossz időjárási körülmények miatti menedékkeresés, illetve a kutatási és mentési tevékenységek miatt szükségessé váló megállás;

▼ M2

- c) „út”: a hajó minden olyan mozgása, amely egy útiterv szerinti kikötőből indul vagy ott ér véget;

▼ B

- d) „társaság”: a hajó tulajdonosa, illetve bármely más szervezet vagy személy, például az igazgató vagy a hajót személyzet nélkül bérlő személy, aki a hajó tulajdonosától átvállalta a hajó üzemeltetésének felelősségét;

▼B

- e) „bruttó tonnatartalom (BT)”: a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által 1969. június 23-án Londonban elfogadott, a hajók köbözéséről szóló nemzetközi egyezmény I. mellékletében vagy bármely utódegyezményben meghatározott köbözési szabályok szerint számított bruttó úrtartalom;
- f) „hitelesítő”: olyan jogi személy, amely hitelesítési tevékenységet végez, és amelyet a 765/2008/EK rendeletnek és e rendeletnek megfelelően egy nemzeti akkreditáló testület akkreditált;
- g) „hitelesítés”: azok a tevékenységek, amelyeket a hitelesítő végez annak értékelése céljából, hogy a társaság által továbbított dokumentumok megfelelnek-e az e rendelet szerinti követelményeknek;
- h) „megfelelőségi dokumentum”: olyan, egy adott hajóra vonatkozó dokumentum, amelyet hitelesítő bocsátott ki a társaság számára, és amely igazolja, hogy a hajó egy meghatározott jelentési időszak tekintetében megfelelt az e rendelet szerinti követelményeknek;
- i) „egyéb releváns információk”: a hajó tüzelőanyag-fogyasztásából származó ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátásra ◀, a fuvarozási tevékenységére és az energiahatékonyságára vonatkozó olyan információk, amelyek lehetővé teszik a kibocsátási tendenciák elemzését és a hajó teljesítményének értékelését;
- j) „kibocsátási tényező”: üvegházhatású gáz átlagos kibocsátása az adott forrással kapcsolatos tevékenységre vonatkozó adatokhoz viszonyítva, az égetés során teljes oxidációt és más vegyi reakciók esetében teljes átalakulást feltételezve;
- k) „bizonytalanság”: egy mennyiség meghatározásának eredményével összefüggő, százalékban kifejezett paraméter, amely az adott mennyiséghez ésszerűen hozzárendelhető értékek szórását jellemzi – beleértve a szisztematikus és véletlenszerű hibák hatásait is, valamint leírja a szóban forgó értékeknek az átlagérték körüli 95 %-át magában foglaló megbízhatósági intervallumot, figyelembe véve az értékek eloszlásának esetleges aszimmetriáját is;
- l) „konzervatív”: egy feltételrendszer meghatározásának olyan módja, amely biztosítja, hogy ne lehessen alulbecsülni az éves kibocsátást vagy túlbecsülni a távolságokat és a szállított rakomány mennyiségét;
- m) „jelentési időszak”: egy naptári év, amely alatt a ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátásokat ◀ nyomon kell követni és jelentést kell róluk készíteni. Olyan utak esetében, amelyeknél az indulási és az érkezési időpont két különböző naptári évre esik, a nyomon követett és jelentett adatokat az első érintett naptári évre vonatkozóan kell figyelembe venni;
- n) „kikötőben horgonyzó hajó”: az a hajó, amelyet a berakodás, kirakodás valamint az utasok ki- és beszállása idejére biztonságosan kikötnek, vagy lehorgonyoznak egy adott tagállam joghatósága alá tartozó kikötőben, beleértve azt az időt is, amelyet nem a rakományhoz kapcsolódó műveletekkel töltenek;

▼B

- o) „jégosztály”: a hajóhoz rendelt jelölés, amelyet a lobogó szerinti állam illetékes nemzeti hatóságai vagy a lobogó szerinti állam által elismert szervezet ad ki a hajó részére, és amely jelzi, hogy a hajót jeges vizeken történő hajózásra tervezték;

▼M2

- p) „felelős igazgatási hatóság”: az 2003/87/EK irányelv 3gf. cikkében említett, a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság;
- q) „társasági szintű összesített kibocsátási adatok”: a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó üvegházhatású gázoknak az említett irányelv I. mellékletével összhangban a tengeri közlekedési tevékenységekkel összefüggő és az említett irányelv értelmében a társaságok által jelentendő kibocsátásainak összege a társaság által a jelentési időszakban a felelősségi körébe tartozó valamennyi hajó tekintetében.

▼B

II. FEJEZET

NYOMONKÖVETÉS ÉS JELENTÉS

1. SZAKASZ

A nyomonkövetés és a jelentés alapelvei és módszerei

4. cikk

A nyomonkövetés és a jelentés közös alapelvei

- (1) A 8–12. cikkel összhangban a társaságok minden hajójuk tekintetében kötelesek nyomon követni és bejelenteni az adott jelentési időszak során a releváns paramétereket. Az említett nyomonkövetést és jelentést a valamely tagállam joghatósága alá tartozó összes kikötőre, valamint a valamely tagállam joghatósága alá tartozó kikötőbe érkező vagy onnan induló összes hajóútra vonatkozóan el kell végezniük.
- (2) A nyomonkövetésnek és a jelentésnek teljes körűnek kell lennie és ki kell terjednie a tengeren tartózkodó és a kikötőben horgonyzó hajók tüzelőanyag-elégetéséből származó ►M2 üvegházhatású gáz ◀ kibocsátásra. A társaságok a jelentési időszakban kötelesek megfelelő intézkedéseket tenni a hiányos adatok előfordulásának megelőzése érdekében.
- (3) A nyomonkövetésnek és a jelentésnek összehangoltnak és összehasonlíthatónak kell lennie. Ennek érdekében a társaságoknak ugyanazokat a nyomonkövetési módszereket és adatkészleteket kell használniuk, a hitelesítő által értékelt változtatásokkal.
- (4) A társaságoknak átlátható módon kell felvenniük, rögzíteniük, összeállítaniuk, elemezniük és dokumentálniuk a nyomonkövetési adatokat – így a feltevéseket, referenciákat, kibocsátási tényezőket és a tevékenységre vonatkozó adatokat – annak érdekében, hogy a hitelesítő számára lehetővé tegyék a ►M2 üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀ újbóli meghatározását.
- (5) A társaságok kötelesek biztosítani, hogy a ►M2 üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀ meghatározása sem rendszerszerű hiba miatt, sem tudatosan ne legyen pontatlan. A társaságok kötelesek azonosítani és csökkenteni a pontatlanságok esetleges forrásait.
- (6) A társaságok a nyomon követendő és jelentendő ►M2 üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀ értékek megbízhatóságával kapcsolatban gondoskodnak az elvárható bizonyosság meglétéről.

▼B

(7) A társaságok későbbi nyomonkövetési és jelentési tevékenységük során a 13. cikk (3) vagy (4) bekezdésének megfelelően kiadott hitelesítési jelentésekben foglalt ajánlások figyelembevételére törekednek.

▼M2

(8) A társaságok a 11a. cikk szerinti jelentési időszak alatt bejelentik a felelősségi körükbe tartozó hajók társasági szintű összesített kibocsátási adatait.

▼B*5. cikk***A ►M2 üvegházhatású gáz-kibocsátások ◀ és egyéb releváns információk nyomonkövetésének módszerei**

(1) A 4. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazásában a társaságok az összes hajójuk tekintetében meghatározzák az I. mellékletben megállapított módszerek bármelyike szerint a ►M2 üvegházhatású gáz ◀ kibocsátást, továbbá nyomon követik a II. mellékletben foglalt, vagy az annak megfelelően elfogadott szabályok szerint az egyéb releváns információkat.

▼M2

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 23. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet I. és II. mellékletének módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy figyelembe vegye a metán- és dinitrogén-oxid-kibocsátásoknak, valamint a nyílt tengeri hajókból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásoknak e rendelet hatálya alá vonását, továbbá a 2003/87/EK irányelv módosításait, valamint hogy az említett mellékleteket hozzáigazítsa az említett irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokhoz, a vonatkozó nemzetközi szabályokhoz, valamint a nemzetközi és európai szabványokhoz. A Bizottság felhatalmazást kap arra is, hogy e rendelet 23. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy – figyelemmel a technológiai és tudományos fejlődésre és a 2003/87/EK irányelvvvel létrehozott uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (EU ETS) hatékony működésének biztosítása érdekében – módosítsa e rendelet I. és II. mellékletét az azokban foglalt nyomonkövetési módszerek elemeinek pontosítása céljából.

A Bizottság 2023. október 1-ig elfogadja az e bekezdés első albekezdésében említettek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat annak érdekében, hogy figyelembe vegye e rendelet hatályának kiterjesztését a metán- és a dinitrogén-oxid-kibocsátásra, valamint a nyílt tengeri hajókból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra. A metán- és a dinitrogén-oxid-kibocsátás nyomon követésére szolgáló módszereknek ugyanazonokon az elveken kell alapulniuk, mint az e rendelet I. mellékletében meghatározott, a szén-dioxid-kibocsátás nyomon követésére szolgáló módszereknek, az adott üvegházhatásúgáz-kibocsátás jellegét tükröző esetlegesen szükséges kiigazításokkal. Az e rendelet I. mellékletében meghatározott módszereket és az e rendelet II. mellékletében meghatározott szabályokat adott esetben össze kell hangolni a megújuló és alacsony kibocsátású tüzelőanyagok tengeri közlekedésben való alkalmazásáról és a 2009/16/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott módszerekkel és szabályokkal.

▼B

2. SZAKASZ

Nyomonkövetési terv

6. cikk

A nyomonkövetési terv tartalma és benyújtása

(1) A társaságok 2017. augusztus 31-ig kötelesek a hitelesítőknél az összes hajójuk tekintetében benyújtani egy nyomonkövetési tervet, amelyben feltüntetik, hogy a ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátások ◀ és az egyéb releváns információk nyomonkövetésére és jelentésére milyen módszert választottak.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, azon hajók tekintetében, amelyek 2017. augusztus 31. után első alkalommal kerülnek e rendelet hatálya alá, a hajót üzemeltető társaság köteles indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb az említett összes hajónak valamely tagállam joghatósága alá tartozó kikötőben történő első kikötését követő két hónapon belül benyújtani a hitelesítőnek a nyomonkövetési tervet.

(3) A nyomonkövetési tervnek tartalmaznia kell az érintett hajó nyomonkövetési módszertanának teljes és átlátható dokumentációját, továbbá legalább a következő elemeket:

a) a hajó azonosítója és típusa, beleértve a nevét, az IMO-nál vezetett azonosító számát, lajstromozási kikötőjét vagy anyakikötőjét és a hajó tulajdonosának nevét;

▼M2

b) a társaság neve, valamint a kapcsolattartó személy címe, telefonszáma és e-mail-címe, továbbá a társaságokra és bejegyzett tulajdonosokra vonatkozó egyedi IMO-azonosító szám;

▼B

c) a hajó fedélzetén található következő ►**M2** üvegházhatású gáz ◀ kibocsátó források leírása: főgépek, segédgépek, gázturbinák, kazánok és semlegesgáz-generátorok, valamint a felhasznált tüzelőanyag-típusok;

d) a jelentési időszakban a ►**M2** üvegházhatású gáz ◀ kibocsátó források jegyzékének frissítéséhez felhasznált eljárások, rendszerek és felelősségi körök leírása;

e) az utak hiánytalan felsorolásának nyomonkövetésére használt eljárások leírása;

f) a hajó tüzelőanyag-fogyasztásának nyomonkövetésére szolgáló eljárásoknak a leírása, ideértve az alábbiakat:

i. az egyes ►**M2** üvegházhatású gáz ◀ kibocsátó források tüzelőanyag-fogyasztásának kiszámítására az I. mellékletből kiválasztott egyik módszer, amely adott esetben tartalmazza a használt mérőberendezés leírását is,

ii. a tüzelőanyag-feltöltés és a tüzelőanyag-tartályban lévő tüzelőanyag mérésére szolgáló eljárás, a használt mérőberendezés leírása és adott esetben a mérésre vonatkozó információk feljegyzésére, lehívására, továbbítására és tárolására szolgáló eljárások,

▼B

- iii. adott esetben a sűrűség meghatározására kiválasztott módszer,
 - iv. azon eljárás, amely biztosítja, hogy a tüzelőanyag méréseivel járó bizonytalanság összességében véve megfeleljen e rendelet követelményeinek, adott esetben utalva a nemzeti jogszabályokra, a fogyasztói szerződésekben lévő záradékokra vagy a tüzelőanyag-szállító pontosságát biztosító szabványokra;
- g) az egyes tüzelőanyag-típusokra alkalmazott egyedi kibocsátási tényezők, vagy – alternatív tüzelőanyagok esetében – a kibocsátási tényezők meghatározására szolgáló módszer, beleértve a mintavételnél követett módszert, az elemzési módszereket és az igénybe vett laboratóriumok leírását, adott esetben e laboratóriumok ISO 17025 tanúsítványával együtt;
- h) az utankénti tevékenységi adatok meghatározására alkalmazott eljárásoknak a leírása, ideértve az alábbiakat:
- i. a távolság meghatározására és rögzítésére szolgáló eljárások, felelősségi körök és adatforrások;
 - ii. adott esetben a szállított rakománynak és a szállított utasok számának meghatározására és rögzítésére szolgáló eljárások, felelősségi körök, képletek és adatforrások;
 - iii. a kiindulási és az érkezési kikötő között a tengeren töltött idő meghatározására és rögzítésére szolgáló eljárások, felelősségi körök, képletek és adatforrások;
- i) a hiányos adatok kiküszöböléséhez szükséges helyettesítő adatok meghatározásához használt módszer leírása;
- j) a korábbi átvizsgálások minden részletét rögzítő átvizsgálási adatrögzítő lap.

(4) A nyomkövetési terv a hajó jégosztályára és/vagy a jeges vizeken történő hajózás során megtett távolság és tengeren töltött idő meghatározására és rögzítésére szolgáló eljárásokra, felelősségi körökre, képletekre és adatforrásokra vonatkozó információkat is tartalmazhat.

▼M2

(5) A társaságok formanyomtatványokon alapuló szabványosított nyomkövetési terveket használnak, és az említett terveket automatizált rendszerek és adatsere-formátumok használatával nyújtják be. Az említett formanyomtatványokat, beleértve az egységes alkalmazásukra és az automatikus benyújtásukra vonatkozó technikai szabályokat is, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozza meg. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(6) 2024. április 1-ig a társaságok az e rendelet hatálya alá tartozó minden egyes hajójukra vonatkozóan nyomkövetési tervet nyújtanak be a felelős igazgatási hatóságnak, amelyet a hitelesítő e rendeletnek megfelelőként értékelt, és amely tükrözi a metán- és a dinitrogén-oxid-kibocsátás e rendelet hatálya alá vonását.

▼ **M2**

(7) A (6) bekezdéstől eltérve, azon hajók tekintetében, amelyek 2024. január 1-jét követően első alkalommal kerülnek e rendelet hatálya alá, a társaság indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb az egyes hajóknak valamely tagállam joghatósága alá tartozó kikötőben történő első kikötői megállását követő három hónapon belül benyújtja az e rendelettel összhangban álló nyomonkövetési tervet a felelős igazgatási hatóságnak.

(8) A felelős igazgatási hatóságok 2025. június 16-ig jóváhagyják a társaságok által benyújtott nyomonkövetési terveket a Bizottság által az e bekezdés harmadik albekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban. Azon hajók tekintetében, amelyek 2024. január 1-jét követően első alkalommal kerülnek a 2003/87/EK irányelv hatálya alá, a felelős igazgatási hatóság a hajónak a tagállam joghatósága alá tartozó kikötőben való első kikötői megállását követő négy hónapon belül jóváhagyja a benyújtott nyomonkövetési tervet a Bizottság által az e bekezdés harmadik albekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban.

A Bizottság 2023. október 1-ig a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, hogy e rendelet hatályának a metán és a dinitrogén-oxid-kibocsátásra, valamint a nyílt tengeri hajókból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra való kiterjesztésének figyelembevétele érdekében módosítsa a 6–10. cikket az említett cikkekben foglalt, nyomonkövetési tervekkel szembeni szabályok tekintetében.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a nyomonkövetési tervek felelős igazgatási hatóság általi jóváhagyására vonatkozó szabályok tekintetében kiegészítse ezt a rendeletet.

▼ **B**

7. cikk

A nyomonkövetési terv módosításai

(1) A társaságok kötelesek rendszeresen, de legalább évente ellenőrizni, hogy a hajó nyomonkövetési terve megfelel-e a hajó jellegének és működésének, továbbá hogy javíthatók-e a nyomonkövetési módszerek.

(2) A társaságnak a következő esetek bármelyikében módosítania kell a nyomonkövetési tervet:

- a) a társaság változása esetén;
- b) a nyomonkövetési tervben még nem szereplő, új ► **M2** üvegházhatású gáz ◀ kibocsátó forrás vagy új tüzelőanyag használata miatti új kibocsátás esetében;
- c) amennyiben új mérőberendezés-típusok, mintavételi módszerek vagy elemzési módszerek használata vagy egyéb okok miatt az adatok elérhetősége megváltozik, és ez befolyásolhatja a ► **M2** üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀ meghatározásának pontosságát;
- d) az alkalmazott nyomonkövetési módszerekből származó adatok pontatlansága esetén;
- e) amennyiben a nyomonkövetési terv bármely részéről megállapítják, hogy az nem felel meg e rendelet követelményeinek, és a társaságnak felül kell vizsgálnia a tervet a 13. cikk (1) bekezdésének megfelelően.

▼B

(3) A társaságok kötelesek indokolatlan késedelem nélkül értesíteni a hitelesítőket a nyomkövetési terv módosítására vonatkozó bármely javaslatról.

▼M2

(4) A nyomkövetési terv e cikk (2) bekezdésének b), c) és d) pontja szerinti módosításához a hitelesítő 13. cikk (1) bekezdésének megfelelő értékelése szükséges. Az értékelést követően a hitelesítő tájékoztatja a társaságot arról, hogy az említett módosítások esetében teljesül-e a követelményeknek való megfelelés. A társaság benyújtja a módosított nyomkövetési tervét a felelős igazgatási hatóságnak, amint a hitelesítőtől értesítést kap arról, hogy a nyomkövetési terv megfelel a követelményeknek.

(5) A felelős igazgatási hatóság jóváhagyja a nyomkövetési terv (2) bekezdés a)–d) pontja szerinti módosításait a Bizottság által az e bekezdés második albekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet a nyomkövetési tervek módosításainak felelős igazgatási hatóságok általi jóváhagyására vonatkozó szabályok tekintetében.

▼B

3. SZAKASZ

A kibocsátások és egyéb releváns információk nyomkövetése

8. cikk

A tevékenységek nyomkövetése a jelentési időszak során

A társaságok 2018. január 1-jétől a 13. cikk (1) bekezdésének megfelelően értékelt nyomkövetési terv alapján nyomon követik minden egyes hajó ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátását ◄ utanként és éves alapon, a ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátás ◄ meghatározására az I. melléklet B. részében rögzített módszerek közül a megfelelőt alkalmazva és a ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátásokat ◄ az I. melléklet A. része szerint kiszámítva.

9. cikk

Utankénti alapú nyomkövetés

(1) A 13. cikk (1) bekezdésének megfelelően értékelt nyomkövetési terv alapján a társaságok az I. melléklet A. részének és a II. melléklet A. részének megfelelően valamely uniós tagállam joghatósága alá tartozó kikötőbe érkező és onnan induló valamennyi hajó és valamennyi út tekintetében nyomon követik a következő információkat:

- a) indulási és érkezési kikötő, beleértve az indulás és az érkezés napját és időpontját;
- a) a felhasznált tüzelőanyag teljes mennyisége és kibocsátási tényezője valamennyi felhasznált tüzelőanyag-típus tekintetében;
- c) a kibocsátott ►**M2** üvegházhatású gáz ◄;
- d) a megtett távolság;

▼ B

- e) a tengeren töltött idő;
- f) a szállított rakomány;
- g) a fuvarozási tevékenység.

A társaságok adott esetben nyomon követhetik a hajó jégosztályára és jeges vizeken történő hajózására vonatkozó információkat is.

(2) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve és a 10. cikk sérelme nélkül a társaságok mentesülnek egy adott hajó tekintetében az (1) bekezdésben említett információk utankénti nyomonkövetésének kötelezettsége alól, ha:

- a) a jelentési időszak során a hajó valamennyi útja valamely tagállam joghatósága alá tartozó kikötőből indul vagy ott ér véget; valamint
- b) a hajó a menetrendje szerint a jelentési időszakban több mint 300 utat tesz meg.

*10. cikk***Éves alapú nyomonkövetés**

A 13. cikk (1) bekezdésének megfelelően értékelt nyomonkövetési terv alapján a társaság köteles az I. melléklet A. részének és a II. melléklet B. részének megfelelően minden hajó és minden naptári év tekintetében nyomon követni a következő paramétereket:

- a) a felhasznált tüzelőanyag teljes mennyisége és kibocsátási tényezője valamennyi felhasznált tüzelőanyag-típus tekintetében;
- b) az e rendelet hatálya alá tartozó, összesített ►**M2** üvegházhatású gáz ◀ kibocsátás;
- c) a tagállami joghatóság alatt álló kikötők közötti utakból származó, összesített ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀;
- d) a tagállami joghatóság alatt álló kikötőkből induló utakból származó, összesített ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀;
- e) a tagállami joghatóság alatt álló kikötőkbe érkező utakból származó, összesített ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀;
- f) a tagállami joghatóság alatt álló kikötőkben horgonyzó hajóktól származó ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀;
- g) az összes megtett távolság;
- h) az összes tengeren töltött idő;
- i) az összes fuvarozási tevékenység;
- j) az átlagos energiahatékonyság;

▼ M2

- k) a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó üvegházhatású gázoknak az említett irányelv I. mellékletével összhangban a tengeri közlekedési tevékenységekkel összefüggő és az említett irányelv értelmében jelentendő teljes összesített kibocsátása, az említett irányelv 12. cikkének (3) bekezdésétől való, az irányelv 12. cikkének (3-e)–(3-b) bekezdésében meghatározott esetleges releváns eltérések indokolásához szükséges információkkal együtt.

▼B

A társaságok adott esetben nyomon követhetik a hajó jégosztályára és jeges vizeken történő hajózására vonatkozó információkat.

A társaságok a nyomonkövetési tervben meghatározott egyéb kritériumok alapján differenciálva is nyomon követhetik a felhasznált tüzelőanyagot és a kibocsátott ►**M2** üvegházhatású gázt ◀.

4. SZAKASZ

Jelentés

11. cikk

A kibocsátási jelentés tartalma

(1) A társaságok 2019-től kezdve minden év április 30-ig kötelesek a Bizottsághoz és az érintett, lobogó szerinti államok hatóságaihoz a felelősségi körükbe tartozó minden egyes hajó tekintetében a teljes jelentési időszakra vonatkozó ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátásokat ◀ és egyéb releváns információkat tartalmazó olyan kibocsátási jelentést benyújtani, amelyet egy hitelesítő a 13. cikkel összhangban megfelelőnek minősített.

▼M2

A társaságok 2025-től kezdve minden év március 31-ig a felelősségi körükbe tartozó minden egyes hajó tekintetében kötelesek a felelős igazgatási hatóságukhoz, a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében az érintett, lobogó szerinti államok hatóságaihoz és a Bizottsághoz az előző év teljes jelentési időszakára vonatkozóan olyan kibocsátási jelentést benyújtani, amelyet egy hitelesítő a 13. cikkel összhangban megfelelőnek minősített. A felelős igazgatási hatóság előírhatja a társaságok számára, hogy kibocsátási jelentéseiket március 31. előtt, de február 28-nál nem korábban nyújtsák be.

(2) A társaság változása esetén az előző társaságnak – a változás lezárultának időpontjához lehető legközelebb eső időpontban, de legkésőbb három hónappal azt követően – hitelesített jelentést kell benyújtania a felelős igazgatási hatóság, a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók tekintetében érintett, lobogó szerinti államok hatóságai, az új társaság és a Bizottság számára, amely ugyanazokat az elemeket tartalmazza, mint amelyek az (1) bekezdésben említett kibocsátási jelentésben is szerepelnek, de a felelősségi körébe tartozó tevékenységeknek megfelelő időszakra korlátozódóan.

▼B

(3) A társaságok a kibocsátási jelentésben kötelesek feltüntetni a következő információkat:

a) a hajót és a társaságot azonosító adatok, beleértve a következőket:

- i. a hajó neve;
- ii. IMO-azonosító szám;
- iii. lajstromozási kikötő vagy anyakikötő;
- iv. a hajó jégosztálya, amennyiben szerepel nyomonkövetési tervben;

▼B

- v. a hajó technikai hatékonysága (adott esetben az energiahatékonysági tervezési mutató, [EEDI] vagy a becsült mutatóérték [EIV], az IMO MEPC.215 (63) határozatának megfelelően);
 - vi. a hajótulajdonos neve;
 - vii. a hajótulajdonos címe és üzleti tevékenységének fő helye;
 - viii. a társaság neve (ha eltér a hajótulajdonostól);
 - ix. a társaság címe és üzleti tevékenységének fő helye (ha eltér a hajótulajdonostól);
 - x. a kapcsolattartó személy címe, telefonszáma, valamint e-mail elérhetősége;
- b) a kibocsátási jelentést értékelő hitelesítő azonosítása;
- c) az alkalmazott nyomonkövetési módszerre és a kapcsolódó bizonytalansági szintre vonatkozó információ;
- d) a paraméterek 10. cikk szerinti éves nyomonkövetésének eredményei.

▼M2

(4) A Bizottság 2023. október 1-ig a 23. cikknek megfelelően a 11., 11a. és 12. cikket a jelentéstételre vonatkozóan meghatározott szabályok tekintetében módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy figyelembe vegye a metán és a dinitrogén-oxid-kibocsátások, valamint a nyílt tengeri hajókból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások e rendelet hatálya alá vonását.

*11a. cikk***A társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentése és benyújtása**

(1) Az e cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban a társaságok a kibocsátási jelentésben és a 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentésben szereplő adatok alapján meghatározzák a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat az adott jelentési időszak és minden olyan hajó vonatkozásában, amely a jelentési időszakban a felelősségi körükbe tartozott.

(2) 2025-től kezdődően a társaságok az e cikk (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban minden év március 31-ig benyújtják a felelős igazgatási hatóságnak a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat, amelyek magukban foglalják az előző évi jelentési időszaknak a 2003/87/EK irányelv értelmében bejelentendő, tengeri közlekedési tevékenységekkel összefüggő kibocsátásait, és amelyeket e rendelet III. fejezetével összhangban hitelesítettek.

(3) A felelős igazgatási hatóság előírhatja a társaságok számára, hogy a (2) bekezdésben említett hitelesített társasági szintű összesített kibocsátási adatokat március 31. előtt, de február 28-nál nem korábban nyújtsák be.

▼ M2

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet a társasági szintű összesített kibocsátási adatok nyomon követésére és jelentésére, valamint a társasági szintű összesített kibocsátási adatoknak a felelős igazgatási hatósághoz történő benyújtására vonatkozó szabályokkal.

▼ B*12. cikk***▼ M2****A kibocsátási jelentés és a társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentésének formátuma**

(1) A kibocsátási jelentést és a társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentését automatizált rendszerek és adatsere-formátumok alkalmazásával kell benyújtani, beleértve az elektronikus formanyomtatványokat is.

▼ B

(2) Az adatsere-formátumokat – beleértve az elektronikus formanyomtatványokat is – rögzítő technikai szabályokat a Bizottság végrehajtási jogi aktusok keretében határozza meg. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

III. FEJEZET

HITELESÍTÉS ÉS AKKREDITÁLÁS

*13. cikk***A hitelesítési tevékenységek köre és a hitelesítési jelentés**

(1) A hitelesítő köteles értékelni, hogy a nyomkövetési terv megfelel-e a 6. és 7. cikkben meghatározott követelményeknek. Amennyiben a hitelesítő értékelésében megállapítja, hogy a terv nem felel meg az említett követelményeknek, az érintett társaság a jelentési időszak kezdete előtt ennek megfelelően felülvizsgálja nyomkövetési tervét, és végső értékelés céljából benyújtja a felülvizsgált tervet a hitelesítőnek. A társaság megállapodik a hitelesítővel az említett módosítások bevezetésének határidejéről. E határidő semmilyen esetben sem lehet a jelentési időszak kezdeténél későbbi időpont.

▼ M2

(2) A hitelesítő értékeli, hogy a kibocsátási jelentés és a 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentés megfelel-e a 8–12. cikkben, valamint az I. és a II. mellékletben meghatározott követelményeknek.

▼ B

(3) Amennyiben a hitelesítői értékelés során a hitelesítőtől elvárható bizonyossággal megállapítást nyer, hogy a kibocsátási jelentés nem tartalmaz lényeges valótlanyságot, a hitelesítő a kibocsátási jelentést megfelelőnek minősítő hitelesítési jelentést ad ki. Az értékelési jelentésben meg kell határozni minden, a hitelesítő által elvégzett munka szempontjából lényeges kérdést.

▼ B

(4) Amennyiben a hitelesítői értékelés során az nyer megállapítást, hogy a kibocsátási jelentés valótlanságokat vagy e rendelet követelményeitől való eltéréseket tartalmaz, a hitelesítő kellő időben tájékoztatja erről a társaságot. Ebben az esetben a társaság köteles korrigálni a valótlanságokat vagy eltéréseket annak érdekében, hogy a hitelesítési folyamatot időben véglegesíteni lehessen, továbbá köteles benyújtani a hitelesítőnek a felülvizsgált jelentést és az azonosított eltérések korrekciójához szükséges egyéb információkat. A hitelesítő a hitelesítési jelentésben köteles feltüntetni, hogy a társaság korrigálta-e a hitelesítői értékelés során azonosított valótlanságokat, illetve eltéréseket. Amennyiben e valótlanságokat és eltéréseket nem korrigálták, és azok külön-külön vagy együttesen lényeges valótlanyságot eredményeznek, a hitelesítő az általa kiadott hitelesítői jelentésben azt állapítja meg, hogy a kibocsátási jelentés nem felel meg e rendeletnek.

▼ M2

(5) A hitelesítő értékeli, hogy a társasági szintű összesített kibocsátási adatok megfelelnek-e a (6) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek.

Amennyiben a hitelesítő kellő bizonyossággal arra a következtetésre jut, hogy a társasági szintű összesített kibocsátási adatok lényeges valótlanságoktól mentesek, hitelesítési jelentést ad ki, amely rögzíti, hogy a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat a (6) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított szabályokkal összhangban kielégítőnek minősítették.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a rendeletet a társasági szintű összesített adatok hitelesítésére – többek között a hitelesítési módszerekre és a hitelesítési eljárásra –, és a hitelesítési jelentés kiadására vonatkozó szabályokkal.

▼ B*14. cikk***A hitelesítőkre vonatkozó általános kötelezettségek és alapelvek**

(1) A hitelesítőnek függetlennek kell lennie az érintett hajó társaságtól vagy üzemeltetőjétől, és az e rendeletben előírt tevékenységeit a köz érdekében kell folytatnia. Ennek érdekében a hitelesítő vagy ugyanazon jogi személy bármely része nem lehet társaság vagy hajó üzemeltetője, társaság tulajdonosa, vagy ezek tulajdona, és a hitelesítő nem állhat a társasággal olyan kapcsolatban, amely befolyásolhatja függetlenségét vagy pártatlanságát.

(2) A kibocsátási jelentés és a társaság által alkalmazott nyomonkövetési eljárások hitelesítése során a hitelesítő köteles értékelni a nyomonkövetési rendszerek, valamint a ► **M2** üvegházhatású gáz-kibocsátásokkal ◀ kapcsolatban jelentett adatok és információk megbízhatóságát, hitelességét és pontosságát, különös tekintettel az alábbiakra:

a) a tüzelőanyag-fogyasztás utakhoz történő hozzárendelése;

b) a jelentett tüzelőanyag-fogyasztási adatok és az azzal kapcsolatos mérések és számítások;

▼B

c) a kibocsátási tényezők kiválasztása és alkalmazása;

▼M2

d) a teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátás és a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó üvegházhatású gázoknak az említett irányelv I. mellékletével összhangban a tengeri közlekedési tevékenységgel összefüggő és az említett irányelv értelmében jelentendő teljes összesített kibocsátása meghatározásához alkalmazott számítások;

▼B

e) az energiahatékonyság meghatározásához alkalmazott számítások.

(3) A hitelesítő csak akkor veheti figyelembe a 12. cikknek megfelelően benyújtott kibocsátási jelentéseket, ha a ►M2 üvegházhatású gáz-kibocsátások ◀ megbízható és hiteles adatok és információk alapján elvárható fokú bizonyossággal határozhatók meg, és ha biztosítottak az alábbiak:

- a) a jelentett adatok koherensek a hajókövetési adatokon és az olyan jellemzőkön alapuló becslt adatokkal, mint például a beépített motor teljesítménye;
- b) a jelentett adatok ellentmondásokról mentesek, különös tekintettel az éves szinten hajónként beszerzett összes tüzelőanyag mennyiségének és az utak során felhasznált összes tüzelőanyag mennyiségének összehasonlítására;
- c) az adatgyűjtés az alkalmazandó szabályoknak megfelelően történt; és
- d) a hajó vonatkozó nyilvántartásai hiánytalanok és ellentmondásmentesek.

▼M2

(4) A társasági szintű összesített kibocsátási adatok hitelesítése során a hitelesítő értékeli a jelentett adatok teljességét és az említett jelentett adatoknak a társaság által szolgáltatott információkkal – többek között a hitelesített kibocsátási jelentéseivel és a 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentéseivel – való összhangját.

▼B*15. cikk***Hitelesítési eljárások**

(1) A hitelesítő köteles azonosítani a nyomkövetési és jelentési folyamathoz kapcsolódó lehetséges kockázatokat oly módon, hogy a bejelentett ►M2 üvegházhatású gáz-kibocsátásokat ◀ összehasonlítja a hajókövetési adatokon és az olyan jellemzőkön, mint például a beépített motor teljesítményén alapuló becslt adatokkal. A hitelesítőnek további elemzéseket kell végeznie, ha jelentős eltéréseket talál.

(2) A hitelesítő az összes felhasznált adatforrás és módszer felülvizsgálatával azonosítja a különböző számításokhoz kapcsolódó lehetséges kockázatokat.

(3) A hitelesítő köteles figyelembe venni a társaság által alkalmazott nyomkövetési módszerek pontosságára vonatkozó bizonytalansági szint csökkentése érdekében alkalmazott hatékony kockázatellenőrzési módszereket.

(4) A társaság köteles a hitelesítő számára átadni minden olyan további információt, amely lehetővé teszi számára a hitelesítési eljárás lefolytatását. A hitelesítő a hitelesítési eljárás során a jelentett adatok és információk megbízhatóságának meghatározására szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket végezhet.

▼B

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e rendeletben említett hitelesítési tevékenységek pontosabb meghatározása céljából. Az említett jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a III. melléklet A. részében meghatározott elemeket. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által rögzített szabályoknak a 14. cikkben meghatározott hitelesítési alapelveken és a nemzetközileg elfogadott vonatkozó előírásokon kell alapulniuk.

▼M2

(6) A társasági szintű összesített kibocsátási adatok hitelesítése tekintetében a hitelesítőnek és a társaságnak meg kell felelnie a 13. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított hitelesítési szabályoknak. A hitelesítő nem hitelesíti a társaság felelősségi körébe tartozó minden egyes hajó kibocsátási jelentését és 11. cikk (2) bekezdésében említett jelentését.

▼B*16. cikk***A hitelesítők akkreditálása****▼M2**

(1) A nyomkövetési terveket, a kibocsátási jelentéseket, az e rendelet 11. cikkének (2) bekezdésében említett jelentéseket és a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat értékelő és az e rendelet 13. cikkének (3) és (5) bekezdésében említett hitelesítési jelentéseket és az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében említett megfelelési dokumentumokat kiállító hitelesítőt az e rendelet hatálya alá tartozó tevékenységei tekintetében a 765/2008/EK rendeletnek megfelelően nemzeti akkreditáló testületnek kell akkreditálnia.

▼B

(2) Amennyiben e rendelet nem tartalmaz a hitelesítők akkreditálására vonatkozó különös rendelkezéseket, a 765/2008/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a hitelesítők akkreditálására alkalmazandó módszerek pontosabb meghatározása céljából. Az említett jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a III. melléklet B. részében meghatározott elemeket. Az ezekben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban rögzített módszereknek a 14. cikkben meghatározott hitelesítési alapelveken és a vonatkozó, nemzetközileg elfogadott előírásokon kell alapulniuk.

IV. FEJEZET

MEGFELELŐSÉG ÉS AZ INFORMÁCIÓK KÖZZÉTÉTELE*17. cikk***A megfelelési dokumentum**

(1) Amennyiben a kibocsátási jelentés megfelel a 11–15. cikkben valamint az I. és II. mellékletben foglalt követelményeknek, a hitelesítő a hitelesítési jelentés alapján megfelelési dokumentumot állít ki az érintett hajó részére.

▼B

(2) A megfelelőségi dokumentumnak a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) a hajó azonosítása (név, IMO-azonosító szám és a lajstromozási kikötő vagy anyakikötő);
- b) a hajótulajdonos neve, címe és üzleti tevékenységének fő helye;
- c) a hitelesítő azonosítása;
- d) a megfelelőségi dokumentum kibocsátásának időpontja (az érvényességi ideje és a tárgyát képező jelentési időszak).

(3) A megfelelőségi dokumentum a jelentési időszak végét követő 18 hónapig érvényes.

(4) A hitelesítő köteles késedelem nélkül tájékoztatni a Bizottságot és a lobogó szerinti állam hatóságát bármely megfelelőségi dokumentum kiállításáról. A hitelesítő köteles a (2) bekezdésben említett információkat automatizált rendszerek és adatsere-formátumok, ezen belül az elektronikus formanyomtatványok alkalmazásával továbbítani.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok keretében meghatározza az adatsere-formátumok technikai szabályait, ideértve az elektronikus formanyomtatványokat is. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

*18. cikk***Az érvényes megfelelőségi dokumentum fedélzeten történő tartására vonatkozó kötelezettség**

A jelentési időszak végét követő év június 30-ig a valamely tagállam joghatósága alatt álló kikötőbe érkező, ott tartózkodó vagy onnan induló, és az adott jelentési időszak során utakat végrehajtó hajók kötelesek a fedélzetükön tartani az érvényes megfelelőségi dokumentumot.

*19. cikk***A nyomkövetési és jelentési követelményeknek való megfelelés és az ellenőrzések**

(1) A 21. cikk (1) bekezdésének megfelelően közzétett információk alapján minden uniós tagállam meghozza az összes szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók megfeleljenek a 8–12. cikkben meghatározott nyomkövetési és jelentési előírásoknak. A tagállamok e megfelelés bizonyítékának tekintik azt a 17. cikk (4) bekezdése szerinti adatot, mely szerint az érintett hajó részére megfelelőségi dokumentumot állítottak ki.

(2) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy a joghatósága alá tartozó kikötőben tartózkodó hajónak a 2009/16/EK irányelvvel összhangban elvégzett ellenőrzése során ellenőrizték azt is, hogy található-e a fedélzeten érvényes megfelelőségi dokumentum.

▼B

(3) Minden olyan, valamely tagállam joghatósága alatt álló kikötőbe érkezett hajó esetében, amelyre vonatkozóan a hajó megérkezésének időpontjában nem áll rendelkezésre a 21. cikk (2) bekezdésének i) és j) pontjában említett információ, az érintett tagállam ellenőrizheti, hogy a megfelelőségi dokumentum a fedélzeten található-e.

*20. cikk***Szankciók, információcsere és kiutasítási határozat**

(1) A tagállamok szankciórendszert alakítanak ki a 8–12. cikkben előírt nyomonkövetési és jelentési kötelezettségek be nem tartására vonatkozóan, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szankciók alkalmazásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok 2017. július 1-jéig tájékoztatják e rendelkezésekről a Bizottságot, valamint az e rendelkezéseket érintő további módosításokról szintén haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok hatékony információcserét és együttműködést alakítanak ki a nyomonkövetési és jelentési kötelezettségeknek való megfelelés biztosításáért felelős nemzeti hatóságai, vagy adott esetben a szankcionálási eljárásokért felelős hatóságai között. Ha valamely tagállam nemzeti szankcionálási eljárást indít egy adott hajóval szemben, arról értesíteni kell a Bizottságot, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséget (EMSA), a többi tagállamot és az érintett lobogó szerinti államot.

▼M2

(3) Azon hajók vonatkozásában, amelyek két vagy több egymást követő jelentési időszak során nem feleltek meg a nyomonkövetési és jelentési kötelezettségeknek, és amennyiben egyéb végrehajtási intézkedésekkel sem sikerült biztosítani a megfelelést, az érkezési kikötő szerinti tagállam illetékes hatósága – miután lehetőséget adott az érintett társaságnak észrevételei megtételére – kiutasítási határozatot hozhat, amelyről értesíti a Bizottságot, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséget (EMSA), a többi tagállamot és az érintett lobogó szerinti államot. Az ilyen kiutasítási határozat kibocsátásának következményeként – azon tagállam kivételével, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedik – minden tagállam köteles visszautasítani az adott hajó belépését bármelyik kikötőjébe mindaddig, amíg a társaság nem teljesíti a 11. és 18. cikk szerinti nyomonkövetési és jelentési kötelezettségeket. Amennyiben egy ilyen hajó valamely tagállam lobogója alatt közlekedik, és belép annak egyik kikötőjébe, vagy ott tartózkodik, az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett társaságnak észrevételei megtételére – feltartóztatja a hajót mindaddig, amíg a hajózási társaság nem teljesíti nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségeit.

Amennyiben egy, az első albekezdésben említettek szerinti hajó azon tagállam egyik kikötőjében tartózkodik, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedik, az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett társaságnak észrevételei megtételére – feltartóztatási határozatot hozhat mint lobogó szerinti állam, amíg a társaság nem teljesíti nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségeit. A tagállam erről tájékoztatja a Bizottságot, az EMSA-t és a többi tagállamot.

▼ M2

Az említett nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségeknek való megfelelést a kiutasítási határozatot hozó nemzeti illetékes hatóság számára érvényes megfeleléségi dokumentummal kell igazolni. Ez a bekezdés nem érinti a vészhelyzetben lévő hajókra alkalmazandó nemzetközi tengerészeti szabályokat.

▼ B

(4) A hajó tulajdonosa vagy üzemeltetője, illetve annak a tagállamokon belüli képviselője számára biztosítani kell a jogot a kiutasítási határozattal szembeni, bíróság vagy törvényszék előtti hatékony jogorvoslatához, és az érkezési kikötő szerinti tagállam illetékes hatóságától megfelelő tájékoztatást kell kapnia erről. A tagállamok megfelelő eljárásokat alakítanak ki és tartanak fenn ebből a célból.

(5) Amennyiben valamely tagállam nem rendelkezik a területén tengeri kikötővel és lezárta nemzeti hajólajstromát, vagy nincs olyan, a lobogója alatt közlekedő hajó, amely e rendelet hatálya alá tartozik, és mindaddig, amíg egyetlen ilyen hajó sem közlekedik a lobogója alatt, eltérhet e cikk rendelkezéseitől. Amennyiben valamely tagállam alkalmazni kívánja ezt az eltérést, legkésőbb 2015. július 1-jén értesítenie kell a Bizottságot. Bármely későbbi változást is közölni kell a Bizottsággal.

▼ M2

Az első albekezdés szerinti eltérés lehetősége nem vonatkozik arra a tagállamra, amelynek hatósága a felelős igazgatási hatóság.

▼ B*21. cikk***Az információk és a Bizottság jelentésének közzététele**

(1) A Bizottság minden év június 30-ig közzéteszi a 11. cikknek megfelelően bejelentett ► **M2** üvegházhatású gáz-kibocsátásokkal ◀ kapcsolatos információkat, valamint az e cikk (2) bekezdésében meghatározott információkat.

(2) A Bizottságnak a közzéteendő információkban a következőket is fel kell tüntetnie:

▼ M2

a) a hajó azonosítása (név, társaság, IMO-azonosító szám és a lajstromozási kikötő vagy anyakikötő);

▼ B

b) a hajó technikai hatékonysága (adott esetben EEDI vagy EIV);

c) az éves ► **M2** üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀;

d) az utak tekintetében az éves összes tüzelőanyag-fogyasztás;

e) az utak során megtett távolságra eső éves átlagos tüzelőanyag-fogyasztás és ► **M2** üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀;

f) az utak során megtett távolságra és a szállított rakományra eső éves átlagos tüzelőanyag-fogyasztás és ► **M2** üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀;

g) az utak során évente a tengeren töltött összes idő;

h) az alkalmazott nyomonkövetési módszer;

▼B

- i) a megfelelőségi dokumentum kibocsátásának és lejáratának időpontja;
- j) a kibocsátási jelentést értékelő hitelesítő azonosítása;
- k) a 10. cikkkel összhangban bármely egyéb, önkéntes alapon nyomon követett és jelentett információ.

(3) Amennyiben sajátos körülmények folytán a (2) bekezdés szerinti összesített adatok azon kategóriájának közzététele, amely nem ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátásra ◀ vonatkozik, rendkívüli mértékben sértené olyan kereskedelmi érdek védelmét, amely az 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerinti, közzétételhez fűződő közérdekekkel szemben elsőbbséget élvező jogos gazdasági érdekként védelemben részesítendő, a társaság kérésére ezen érdek védelme céljából az említett adatok esetében eltérő összesítési szintet kell alkalmazni. Amennyiben az eltérő összesítési szint alkalmazása nem lehetséges, a Bizottság nem teszi közzé az említett adatokat.

(4) A Bizottság – összesített és magyarázattal ellátott eredményeket is tartalmazó – éves jelentést tesz közzé a tengeri közlekedésből származó ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátásokról ◀ és egyéb releváns információkról abból a célból, hogy tájékoztatást nyújtson a nyilvánosság számára és lehetővé tegye a tengeri közlekedésre jellemző ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátás ◀ és energiahatékonyság méret, hajótípus, tevékenység és egyéb relevánsnak ítélt kategória szerinti értékelését.

▼M2

(5) A Bizottság két évente értékeli a tengeri közlekedési tevékenységek globális éghajlatra gyakorolt átfogó hatását, amely hatás a kibocsátott, szén-dioxidtól eltérő üvegházhatású-gázokból vagy e gázok hatásaiból, továbbá a globális felmelegedési potenciállal rendelkező, e rendelet hatálya alá nem tartozó részecskékből származó kibocsátásokból vagy hatásokból ered.

▼B

(6) Az 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban ⁽²⁾ az EMSA a megbízásának keretein belül segíti a Bizottságot az e cikknek, valamint az e rendelet 12. és 17. cikkének történő megfelelés érdekében végzett munkájában.

V. FEJEZET

NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS

22. cikk

Nemzetközi együttműködés

(1) A Szerződések szerinti hatáskörmegosztás, illetve döntéshozatali eljárások sérelme nélkül a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az IMO-t és az egyéb illetékes nemzetközi szerveket e rendelet végrehajtásáról.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1367/2006/EK rendelete (2006. szeptember 6.) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1406/2002/EK rendelete (2002. június 27.) az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség létrehozásáról (HL L 208., 2002.8.5., 1. o.).

▼ B

(2) A Bizottság és adott esetben a tagállamok technikai információ-cserét folytatnak harmadik országokkal, különösen a nyomonkövetési módszerek továbbfejlesztése, a jelentés megszervezése és a kibocsátási jelentések hitelesítése tekintetében.

(3) Amennyiben nemzetközi megállapodás születik az üvegházhatóság-kibocsátások nyomonkövetésének, jelentésének és hitelesítésének globális rendszeréről, vagy a tengeri közlekedésből eredő üvegházhatóság-kibocsátások csökkentését célzó globális intézkedésekről, a Bizottság felülvizsgálja ezt a rendeletet, és szükség esetén javaslatot tesz a rendelet módosítására annak érdekében, hogy hozzáigazítsa az említett nemzetközi megállapodáshoz.

▼ M2*22a. cikk***Felülvizsgálat**

A Bizottság legkésőbb 2024. december 31-ig felülvizsgálja ezt a rendeletet – figyelembe véve különösen az annak végrehajtása során szerzett további tapasztalatokat, többek között e rendelet hatályának az 5 000 bruttó tonnatartalom alatti, de 400 bruttó tonnatartalomnál nem kisebb hajókra történő kiterjesztése tekintetében – annak érdekében, hogy az ilyen hajókra a későbbiekben esetleg a 2003/87/EK irányelv hatályát is kiterjesszék, vagy hogy az ilyen hajók üvegházhatóság-kibocsátásának csökkentésére irányuló egyéb intézkedéseket javasoljon. A felülvizsgálatot adott esetben az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

▼ B

VI. FEJEZET

FELHATALMAZÁS ÉS VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK*23. cikk***A felhatalmazás gyakorlása**

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg. Kiemelten fontos, hogy a Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását megelőzően a szokásos gyakorlat szerint járjon el, és konzultáljon szakértőkkel, így a tagállamok szakértőivel is.

▼ M2

(2) A Bizottságnak az 5. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2015. július 1-jétől kezdődő hatállyal.

A Bizottságnak a 6. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében, a 11a. cikk (4) bekezdésében és a 13. cikk (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2023. június 5-től kezdődő hatállyal.

A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az egyes ötéves időtartamok letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

▼M2

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 5. cikk (2) bekezdésében, a 6. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (5) bekezdésében, a 11. cikk (4) bekezdésében, a 11a. cikk (4) bekezdésében, a 13. cikk (6) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

▼B

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

▼M2

(5) A 5. cikk (2) bekezdése, a 6. cikk (8) bekezdése, a 7. cikk (5) bekezdése, a 11. cikk (4) bekezdése, a 11a. cikk (4) bekezdése, a 13. cikk (6) bekezdése, a 15. cikk (5) bekezdése, vagy a 16. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

E bekezdés első albekezdésének utolsó mondata azonban nem alkalmazandó az 5. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, a 6. cikk (8) bekezdésének második albekezdése vagy a 11. cikk (4) bekezdése alapján 2023. október 1-ig elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra.

▼B*24. cikk***Bizottsági eljárás**

(1) A Bizottságot az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 26. cikke által létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

*25. cikk***A 2009/16/EK irányelv módosítása**

A 2009/16/EK irányelv IV. mellékletében foglalt lista a következő ponttal egészül ki:

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

▼B

„50. A tengeri közlekedésből eredő ►**M2** üvegházhatású gáz-kibocsátások ◀ nyomonkövetéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról szóló, 2015. április 29-i (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) alapján kiállított megfeleléségi dokumentum.

(*) HL L 123., 2015.5.19., 55. o.”.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 2015. július 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B*I. MELLÉKLET***A szén-dioxid-kibocsátások nyomonkövetésének módszerei****▼M1****A. A SZÉN-DIOXID-KIBOCSÁTÁSOK KISZÁMÍTÁSA (9. CIKK)**

A szén-dioxid-kibocsátások kiszámítása során a társaságoknak a következő képletet kell alkalmazniuk:

Tüzelőanyag-fogyasztás × kibocsátási tényező

A tüzelőanyag-fogyasztás tartalmazza a főgépek, segédgépek, gázturbinák, kazánok és semlegesgáz-generátorok által felhasznált tüzelőanyagot.

A kikötőkben a kikötőhelyen felhasznált tüzelőanyag-fogyasztást külön kell számításba venni.

A fedélzeten használt tüzelőanyagok kibocsátási tényezőihez a következő alapértékeket kell alkalmazni:

Tüzelőanyag típusa	Referencia	Kibocsátási tényező (t-CO ₂ /t-tüzelőanyag)
1. Dízel/gázolaj	ISO 8217 DMX-től DMB-ig terjedő fokozatok	3,206
2. Könnyű fűtőolaj	ISO 8217 RMA-tól RMD-ig terjedő fokozatok	3,151
3. Nehéz fűtőolaj	ISO 8217 RME-től RMK-ig terjedő fokozatok	3,114
4. Cseppfolyósított szénhidrogéngáz (LPG)	Propán	3,000
	Bután	3,030
5. Cseppfolyósított földgáz (LNG)		2,750
6. Metanol		1,375
7. Etanol		1,913

Megfelelő kibocsátási tényezőket kell alkalmazni a bio-tüzelőanyagokra, az alternatív nem fosszilis tüzelőanyagokra és más tüzelőanyagokra, amelyek esetében nem határoztak meg alapértékeket.

▼B**B. A SZÉN-DIOXID-KIBOCSÁTÁSOK MEGHATÁROZÁSÁNAK MÓDSZEREI**

A társaság a nyomonkövetési tervben meghatározza, milyen nyomonkövetési módszert alkalmaz a felelősségi körébe tartozó egyes hajók tüzelőanyag-fogyasztásának kiszámítására, és gondoskodik a kiválasztott módszer következetes alkalmazásáról.

Minden egyes út tekintetében a tényleges tüzelőanyag-fogyasztást kell rögzíteni, amelyet az alábbi módszerek valamelyikével kell kiszámítani:

- a tüzelőanyag szállítólevele és a tüzelőanyag-tartályok időszakos leltárba vétele;
- a tartálytérben található tüzelőanyag-tartály fedélzeti nyomonkövetése;
- a vonatkozó tüzelőanyag-égetési folyamatok áramlásmérővel történő ellenőrzése;
- közvetlen szén-dioxid-kibocsátás mérés.

▼B

Az említett, a hitelesítő által már értékelt módszerek bármely kombinációja alkalmazható, ha az összességében növeli a mérés pontosságát.

1. A. módszer: a tüzelőanyag szállítólevele és a tüzelőanyag-tartályok időszakos leltárba vétele

Ez a módszer a tüzelőanyag szállítólevelében meghatározott tüzelőanyag minőségén és típusán alapul, kiegészítve a tüzelőanyag-tartályok időszakos leltárba vételével, amely a tartályszintek leolvasásával történik. Az adott időszak alatt fogyasztott tüzelőanyag mennyisége: az időszak elején rendelkezésre álló tüzelőanyag és a vételezések, amelyből le kell vonni az időszak végén rendelkezésre álló tüzelőanyag mennyiségét, valamint az időszak kezdete és vége között a hajóról eltávolított tüzelőanyagot.

Az időszak a két kikötés közötti időszakot vagy a kikötőben töltött időt jelenti. Az adott időszak alatt felhasznált tüzelőanyag tekintetében meg kell határozni a tüzelőanyag típusát és kéntartalmát.

Ez a módszer nem alkalmazható, ha a hajó fedélzetén a tüzelőanyag szállítólevele nem áll rendelkezésre, különösen akkor, ha a rakományt tüzelőanyagként használják, például cseppfolyósított földgáz párologási gázként történő hasznosításával.

A tüzelőanyag szállítólevele a hatályos MARPOL-egyezmény VI. mellékletének rendelkezései szerint kötelező, azt a tüzelőanyag vételezését követő három évig a fedélzetén kell tartani és elérhetővé kell tenni. A fedélzetén található tüzelőanyag-tartályok időszakos leltárba vétele a tartályszintek leolvasásával történik. E módszer során az egyes tüzelőanyag-tartályokra vonatkozó tartály-táblázatokat használják annak megállapítására, hogy a leolvasáskor milyen mennyiség található a tartályban. A tüzelőanyag szállítóleveléhez kapcsolódó bizonytalanságot a nyomonkövetési tervben kell meghatározni. A tüzelőanyag-tartályok leolvasását megfelelő módszerekkel, így automatikus rendszerekkel, hangmérésekkel és merülő mérőszalaggal kell végezni. A tartály hangmérésének módszerét és annak bizonytalanságát a nyomonkövetési tervben kell meghatározni.

Ha a társaság a felvett vagy a tüzelőanyag-tartályokban maradó tüzelőanyag mennyiségét térfogategységben (literben) határozza meg, akkor ezt a mennyiséget a tényleges sűrűség értékeinek alkalmazásával tömeggé kell átalakítania. A társaság a tényleges sűrűséget az alábbiak egyikével határozza meg:

- a) fedélzeti mérőrendszerek;

▼M1

- b) a tüzelőanyag-szállító által a tüzelőanyag-feltöltéskor mért és a számlára vagy a tüzelőanyag szállítólevelére feljegyzett sűrűség;
- c) amennyiben rendelkezésre áll, egy akkreditált tüzelőanyag-vizsgáló laboratóriumban végzett kísérleti elemzés során mért sűrűség.

▼B

A tényleges sűrűséget kg/l-ben kell kifejezni és a méréskor fennálló tényleges hőmérsékleten kell meghatározni. Azokban az esetekben, amikor a tényleges sűrűség értékei nem állnak rendelkezésre, a hitelesítő általi értékelést követően az adott tüzelőanyag-típus átlagos sűrűségét kell alkalmazni.

2. B. módszer: A tartálytérben található tüzelőanyag-tartály fedélzeti nyomonkövetése

Ez a módszer a fedélzetén található összes tüzelőanyag-tartály leolvasásán alapul. A tartályok leolvasását naponta kell elvégezni, amikor a hajó a tengeren van, továbbá minden esetben, amikor a hajó tüzelőanyagot vesz fel vagy ad le.

A tüzelőanyag-tartály szintjének két leolvasás közötti összesített változása jelenti az adott időszak tüzelőanyag-fogyasztását.

Az időszak a két kikötés közötti időszakot vagy a kikötőben töltött időt jelenti. Az adott időszak alatt felhasznált tüzelőanyag tekintetében meg kell határozni a tüzelőanyag típusát és kéntartalmát.

▼B

A tüzelőanyag-tartályok leolvasását megfelelő módszerekkel, így automatikus rendszerekkel, hangmérésekkel és merülő mérőszalaggal kell végezni. A tartály hangmérésének módszerét és annak bizonytalanságát a nyomkövetési tervben kell meghatározni.

Ha a társaság a felvett vagy a tüzelőanyag-tartályokban maradó tüzelőanyag mennyiségét térfogategységben (literben) határozza meg, akkor ezt a mennyiséget a tényleges sűrűség értékeinek alkalmazásával tömeggé kell átalakítania. A társaságnak a tényleges sűrűséget az alábbiak egyikével kell meghatároznia:

- a) fedélzeti mérőrendszerek;
- b) a tüzelőanyag-szállító által a tüzelőanyag-feltöltéskor mért és a számlára vagy a tüzelőanyag szállítólevelére feljegyzett sűrűség;
- c) amennyiben rendelkezésre áll, egy akkreditált tüzelőanyag-vizsgáló laboratóriumban végzett kísérleti elemzés során mért sűrűség.

A tényleges sűrűséget kg/l-ben kell kifejezni és a méréskor fennálló tényleges hőmérsékleten kell meghatározni. Azokban az esetekben, amikor a tényleges sűrűség értékei nem állnak rendelkezésre, a hitelesítő általi értékelést követően az adott tüzelőanyag-típus átlagos sűrűségét kell alkalmazni.

3. C. módszer: A vonatkozó tüzelőanyag-égetési folyamatok áramlásmérővel történő ellenőrzése

Ez a módszer a fedélzeti tüzelőanyag-áramlás mérésén alapul. A releváns szén-dioxid kibocsátó forrásokhoz kapcsolt áramlásmérők adatait összesíteni kell egy adott időszak összes tüzelőanyag-fogyasztásának meghatározásához.

Az időszak a két kikötés közötti időszakot vagy a kikötőben töltött időt jelenti. Az adott időszak alatt felhasznált tüzelőanyag tekintetében nyomon kell követni a tüzelőanyag típusát és kéntartalmát.

Az alkalmazott kalibrációs módszereket és a használt áramlásmérőkhöz kapcsolódó bizonytalanságot a nyomkövetési tervben kell meghatározni.

Ha társaság a felhasznált tüzelőanyag mennyiségét térfogategységben (literben) határozza meg, akkor ezt a mennyiséget a tényleges sűrűség értékeinek alkalmazásával tömeggé kell átalakítania. A társaságnak a tényleges sűrűséget az alábbiak egyikével kell meghatároznia:

- a) fedélzeti mérőrendszerek;

▼M1

- b) a tüzelőanyag-szállító által a tüzelőanyag-feltöltéskor mért és a számlára vagy a tüzelőanyag szállítólevelére feljegyzett sűrűség;
- c) amennyiben rendelkezésre áll, egy akkreditált tüzelőanyag-vizsgáló laboratóriumban végzett kísérleti elemzés során mért sűrűség.

▼B

A tényleges sűrűséget kg/l-ben kell kifejezni és a méréskor fennálló tényleges hőmérsékleten kell meghatározni. Azokban az esetekben, amikor a tényleges sűrűség értékei nem állnak rendelkezésre, a hitelesítő általi értékelést követően az adott tüzelőanyag-típus átlagos sűrűségét kell alkalmazni.

▼B

4. D. módszer: Közvetlen szén-dioxid-kibocsátás mérés

Közvetlen szén-dioxid-kibocsátás mérések alkalmazhatók az utak, valamint a tagállamok joghatósága alá tartozó kikötőkben történő szén-dioxid-kibocsátások esetében. A szén-dioxid-kibocsátás tartalmazza a főgépek, segédgépek, gázturbinák, kazánok és semlegesgáz-generátorok által kibocsátott szén-dioxidot. Azon hajók esetén, amelyek tekintetében a jelentés ezt a módszert alkalmazza, a tüzelőanyag-fogyasztás kiszámítása a mért szén-dioxid-kibocsátás és az adott tüzelőanyag vonatkozó kibocsátási tényezője felhasználásával történik.

E módszer alapja az égéstermék kibocsátó kürtőben (kémény) történő szén-dioxid-kibocsátás áramlásának meghatározása az égéstermék szén-dioxid koncentrációjának és az égéstermék áramlásának szorzataként.

Az alkalmazott kalibrációs módszereket és a használt eszközökhöz kapcsolódó bizonytalanságot a nyomkövetési tervben kell meghatározni.

II. MELLÉKLET

Az egyéb releváns információk nyomonkövetése

A. UTANKÉNTI ALAPÚ NYOMONKÖVETÉS (9. CIKK)

1. Az egyéb releváns információk utankénti alapú nyomonkövetése érdekében (9. cikk (1) bekezdés) a társaságoknak tiszteletben kell tartaniuk az alábbi szabályokat:

- a) ► **M1** a kikötőből való elindulás és a kikötőbe való megérkezés dátumát és időpontját a greenwichi középideő (GMT/UTC) alkalmazásával kell megadni. ◀ A tengeren töltött időt a kikötőből történő elindulásra és az oda történő megérkezésre vonatkozó információk alapján kell kiszámítani, ami nem tartalmazhatja a horgonyzást;
- b) a megtett út vagy az indulási és az érkezési kikötő közötti legrövidebb út távolsága, vagy a ténylegesen megtett távolság lehet. Az indulási és az érkezési kikötő közötti legrövidebb út távolságának használata esetén konzervatív korrekciós tényezőt kell figyelembe venni annak biztosítása érdekében, hogy a megtett távolságot ne becsüljék alá jelentősen. Az alkalmazott távolságszámítást, valamint – szükség esetén – az alkalmazott korrekciós tényezőt a nyomonkövetési tervben kell meghatározni. ► **M1** A megtett távolságot az indító kikötőben található kikötőhely és az érkezési kikötőben található kikötőhely közötti távolság alapján kell meghatározni és tengeri mérföldben kell kifejezni; ◀
- c) a fuvarozási tevékenységet a megtett távolság és a szállított rakomány mennyiségének szorzataként kell meghatározni;
- d) személyszállító hajók esetén a szállított rakomány kifejezésére az utasok számát kell figyelembe venni. Minden további hajókatégória esetén a szállított rakomány mennyiségét metrikus tonnában vagy adott esetben szabvány köbméterben kell meghatározni;
- e) ► **M1** ro-ro hajók esetében a szállított rakomány a fedélzeten lévő rakomány tömegét jelenti, melynek meghatározása a következő lehet: tényleges tömeg, a rakományegységek (tehergépjárművek, személygépjárművek stb.) száma vagy az elfoglalt sávméterek száma és a tömegüknek megfelelő alapértékek szorzata ◀.

E rendelet alkalmazásában a „ro-ro hajó” kifejezés olyan hajót jelent, amelyet „roll-on/roll-off” szállítási egységek szállítására terveztek, illetve amely „roll-on/roll-off” rakomány számára kialakított rakodótérrel rendelkezik;

- f) konténerszállító hajók esetén a szállított rakományt a rakomány metrikus tonnában kifejezett össztömege vagy ennek hiányában a 20 láb hosszúságú konténerek (TEU) száma és a tömegüknek megfelelő alapértékek szorzataként kell meghatározni. Amennyiben a konténerszállító hajók által szállított rakomány meghatározására az IMO vonatkozó iránymutatásainak vagy az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezmény (SOLAS-egyezmény) szerinti eszközöknek megfelelően kerül sor, úgy kell tekinteni, hogy a meghatározás megfelel e rendelet előírásainak.

E rendelet alkalmazásában a „konténerszállító hajó” kifejezés olyan hajót jelent, amelyet kizárólag konténerek rakodótérben és fedélzeten történő szállítására terveztek;

▼B

- g) a személyszállító hajóktól, ro-ro hajóktól és konténerszállító hajóktól eltérő hajókatéóriák esetében a szállított rakományt oly módon kell meghatározni, hogy az adott esetben lehetővé tegye a szállított rakomány tömegének és térfogatának, illetve a szállított személyek számának a figyelembevételét. E kategóriák magukban foglalják többek között a tartályhajókat, az ömlesztettáru-szállító hajókat, az általános teherhajókat, a mélyhűtött rakományt szállító hajókat, a járműszállító hajókat és a kombinált áruszállító hajókat.
2. Az 1. pont g) alpontja egységes alkalmazási feltételeinek a biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az említett pontban említett további hajókatéóriákra vonatkozó paramétereket meghatározó technikai szabályokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni, legkésőbb 2016. december 31-ig.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben – adott esetben – felülvizsgálhatja az 1. pont g) alpontjában említett alkalmazandó paramétereket. A Bizottság az említett paramétereket adott esetben annak céljából is felülvizsgálhatja, hogy azok figyelembe vegyék e mellékletnek az 5. cikk (2) bekezdése szerinti módosításait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

3. Az 1. és 2. pontban említett szabályok betartása mellett a társaságok úgy is dönhetnek, hogy feltüntetik a hajó jégosztályára és jeges vizeken történő hajózására vonatkozó információkat is.

B. ÉVES ALAPÚ NYOMONKÖVETÉS (10. CIKK)

Az egyéb releváns információk éves alapú nyomonkövetése érdekében a társaságoknak tiszteletben kell tartaniuk az alábbi szabályokat:

A 10. cikk szerint nyomon követendő értékek az adott utankénti adatok összegzésével kerülnek meghatározásra.

Az átlagos energiahatékonyságot legalább az alábbi négy mutató használatával kell nyomon követni: az adott távolságra eső tüzelőanyag-fogyasztás, a fuvarozási tevékenységre eső tüzelőanyag-fogyasztás, az adott távolságra eső széndioxid-kibocsátás és a fuvarozási tevékenységre eső széndioxid-kibocsátás, amelyeket a következők szerint kell kiszámítani:

adott távolságra eső tüzelőanyag-fogyasztás = éves összes tüzelőanyag-fogyasztás/megtett összes távolság

fuvarozási tevékenységre eső tüzelőanyag-fogyasztás = éves összes tüzelőanyag-fogyasztás/összes fuvarozási tevékenység

adott távolságra eső széndioxid-kibocsátás = éves összes széndioxid-kibocsátás/összes megtett távolság

fuvarozási tevékenységre eső széndioxid-kibocsátás = éves összes széndioxid-kibocsátás/összes fuvarozási tevékenység.

A szabályok betartása mellett a társaságok úgy is dönhetnek, hogy feltüntetik a hajó jégosztályára és jeges vizeken történő hajózására vonatkozó információkat, valamint – a nyomonkövetési tervben meghatározott egyéb kritériumok alapján differenciálva – egyéb, a felhasznált tüzelőanyagra és a kibocsátott széndioxidra vonatkozó információkat is.

*III. MELLÉKLET***A 15. és 16. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tekintetében a következő elemeket kell figyelembe venni****A. HITELESÍTÉSI ELJÁRÁSOK**

- a hitelesítők hatáskörei,
- a társaságok által a hitelesítőknek átadandó dokumentumok,
- a hitelesítő által végrehajtandó kockázatértékelés,
- a nyomkövetési terv megfelelőségének az értékelése,
- a kibocsátási jelentés hitelesítése,
- lényegességi küszöb,
- a hitelesítőtől várható bizonyosság,
- valótlanságok és eltérések,
- a hitelesítése jelentés tartalma,
- fejlesztési javaslatok,
- a társaság, a hitelesítő és a Bizottság közötti kommunikáció.

B. A HITELESÍTŐK AKKREDITÁLÁSA

- Hogyan lehet kérelmezni a hajózási tevékenységek tekintetében történő akkreditálást,
- hogyan értékeli a nemzeti akkreditáló testületek a hitelesítőket annak céljából, hogy azok akkreditációs tanúsítványt állíthassanak ki,
- hogyan teljesítik a nemzeti akkreditáló testületek az ahhoz szükséges felügyeletet, hogy megerősítsék az akkreditáció érvényben maradását,
- a nemzeti akkreditáló testületekkel szemben annak érdekében támasztott követelmények, hogy hatáskörük legyen a hitelesítőknek a hajózási tevékenységek tekintetében történő akkreditálására, beleértve a harmonizált szabványokra való hivatkozást is.